

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Крилаті

Рік XXXIV

Листопад - Грудень 1996



Головний Редактор: Olia Korol
Оля Король
643 Strand Pond Circle
Webster, New York 14580
USA

Редакційна Колегія:
Оля Король

Мовний Редактор:
Ірина Кравець

Спеціальна Подяка:
Гарі Несмашний, Мирося Максимів

Мистецьке/Технічне Оформлення:



Річна передплата журнала:
\$25.00 канадських

За число: \$4.00

Журнал випускає
Світова Управа Спілки Української Молоді

Просимо висилати передплату на адресу ЦУ СУМ:

KRYLATI
83 Christie St., Toronto, ON
M6G 3B1 Canada
чеки виписувати на: КРИЛАТИ

Printed by:

Українська Друкарня "ТРИЗУБ" ®
Trident Associates Printing

tel: 1-800-821-6034



Fax 716-691-4532

Toronto — St. Catherines — Buffalo
85 Lakeshore Road St. Catherines, Ontario L2N 2T6

Обкладинка:

Ювілейна відзнака 50-ліття СУМ в діаспорі.
виготовив: Василь Бєнь, Mississauga, Канада

Дякуємо слідуючим
жертводавцям за
їхню підтримку
журналу "Крилаті"

Союз Українців Католиків
"Провидіння" (Філадельфія)
\$200.00

Підготовчий Комітет
Світового З'їзду
Дружинників в Атланті
Комітет покрив кошти
кольорової частини в
минулому числі „Крилаті“
(Вересень-Жовтень 1996)

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

„Веселих свят, веселих свят!“
Так хай звучить по всій землі,
де лише живе наш рідний брат:
Веселих свят його сім'ї!
Веселих свят, веселих свят
Бажаю всім у цім краю;

Для міст і сіл, для бідних хат
Веселих свят желання шлю!
Веселих свят! - я близкім всім
Так небо все схилити рад!
Тому і днесь бажаю їм:
„Веселих свят, веселих свят!“

(М.Мартинюк)

XV Світовий Конгрес Спілки Української Молоді



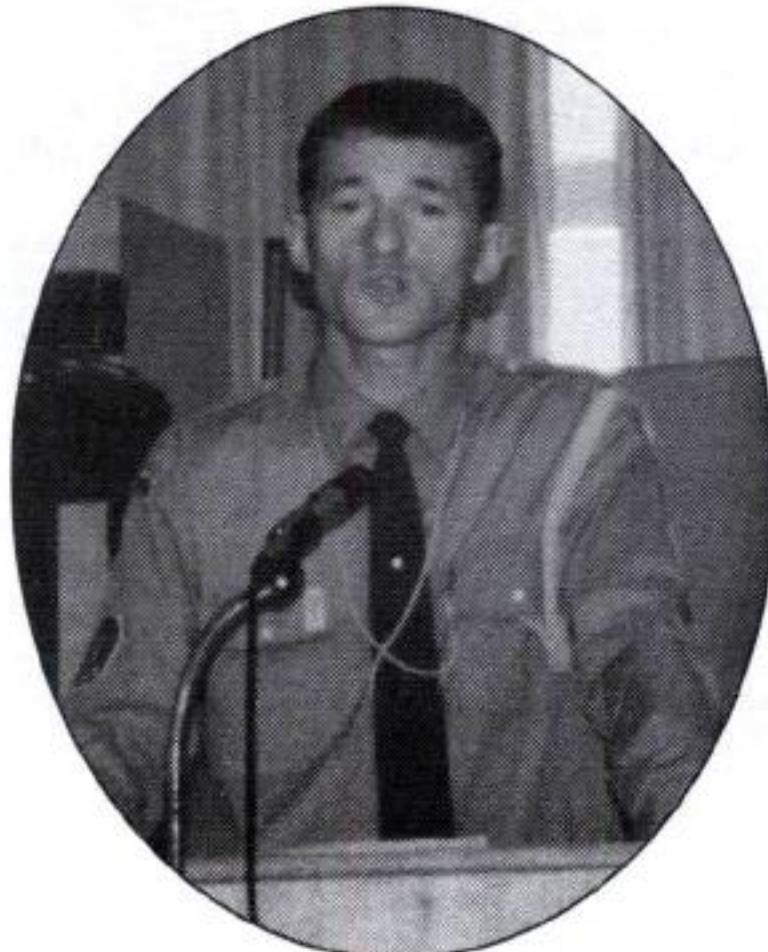
— учасники XV Світового Конгресу Спілки Української Молоді —

Торонто, 10 листопада 1996р. в Українському Культурному Центрі відбувся XV Світовий Конгрес СУМ в 50-ту річницю відновлення СУМ в діаспорі. Конгрес відзначив основоположників СУМ з 1946р. в Авгсбурзі та обрав подругу Віру Гайдамаху з України головою Світової Управи до складу якої увійшли: заступники - Евген Чолій /Канада/, Аскольд Лозинський /США/, генеральний секретар - Ігор Симчич /Україна/, скарбник - Володимир Шляхетко /Велика Британія/, голова Світової Виховної Ради - Надя Татарин /Канада/: Світова Контрольна Комісія - голова Евген Гановський /США/, Володимир Карпинець /Велика Британія/, Катерина Фіялко /Україна/ - члени, Микола Заверуха /Канада/, Богдан Гаргай /США/ заступники членів: Світовий Товариський Суд: голова - Зенон Коваль /Бельгія/, члени - Степан Романів /Австралія/, Ігор Деркач /Україна/, заступники членів - Орест Козіцький /США/ та Ліда Нарожняк /Канада/. Осідок СУМ перенесено з Канади до Європи. В Конгресі взяли участь делегати-представники: України, Канади, США, Аргентини, Австралії, Німеччини, Великої Британії, Бельгії, разом 78 делегатів і гостей. Конгрес розглянув основні проблеми виховної праці як в Україні так і в діаспорі. Основним рішенням Конгресу, крім обрання нової Світової Управи, було посилити діяльність СУМ в Україні.

Світовий Конгрес СУМ також розглянув питання виховання англомовної молоді, поширення діяльності СУМ-у на теренах діаспори, питання ідейного виховання молоді в площині сумівського ідеалу „Бог і Україна“ та інші практичні і концепційні питання. окремою точкою було розвиток діяльності СУМ-у в Україні, яку представляли голова КУ СУМ в Україні, Ігор Симчич і його заступник Мирослав Солдат. У своїх виступах вони вказали на основні здобутки і труднощі у діяльності СУМ-у в Україні, а також можливості оформлення клітин СУМ в Російській Федерації, зокрема у Тюменській області, де виявили ініціативу формувати осередок СУМ.

Учасники Конгресу овацийно прийняли у членство СУМ Крайову Управу в Україні, згідно з рішенням Пленуму з 10-го лютого 1996р., символізуючи новий етап діяльності СУМ вже не тільки діаспорної організації, а світової.

Окремо на сяточному бенкеті з представниками Світового Конгресу Українців, Організації Українського Державницького Фронту та громадою міста Торонто відзначено загально основоположників СУМ ще з 1946р. в Авгсбурзі. Між письмовими привітами відчитано привітання від Президента України, достойного Леоніда Кучми та голови Проводу ОУН, п-і Слави Стецько. Головну доповідь на бенкеті виголосив президент УККА.



Ігор Симчич - голова Крайової Управи України і новий Генеральний Секретар Світової Управи СУМ

колишній голова СУМ в США, д-р Аскольд Лозинський. Усні привіти зложили перший заступник президента СКУ, д-р Василь Верига, голова президії СУДФ, ред. Володимир Мазур та президент КУК, адв. Олег Романів.

У програмі Конгресу працювали комісії: мандатно-верифікаційна, статутова, виховна, зв'язків з Україною, фінансово-бюджетова, резолюційна, організаційна, видавнича та номінаційна. В окремій дискусії розглянено співпрацю між СУМ-ом в діаспорі та Україною де зокрема підкреслено взаємні відносини. Стверджено, що СУМ в Україні потребує допомоги від СУМ в діаспорі так само як СУМ в діаспорі прагне духовного споріднення з сумівцями в Україні.

Між головними точками Конгресу було звідомлення уступаючого голови СУМ, друга Евгена Чолія, який представив інформативний



Віра Гайдамаха - нова голова Світової Управи СУМ



Найвищим відзначенням Дружинника-Витязя відмічено невтомного діяча СУМ, Евгена Гановського.



— килим Осередків СУМ Канади на XV Світовий Конгрес —

аналітичний звіт з діяльності СУМ за останню каденцію - тобто п'ять років. Звіт яскраво представив світла і тіні розвитку виховної праці з молоддю в діаспорі і в Україні. Накреслено також завдання, які стоять перед СУМ-ом в майбутньому, зокрема діяльність на рідних землях.

XV Конгрес окрім відзначив осіб за довголітню працю. Найвищим відзначенням Дружинника-Витязя відмічено невтомного діяча СУМ, Евгена Гановського. Четвертим ступенем виховника та сусільника нагороджено слідуючих осіб: виховника - Евгена Чолія з Канади, Осипа Рожку, Ігора Мірчука та Христину Мороз з США, Левка Вілича з Німеччини; сусільника - Миколу Заверуху, Мирона Коцура і Бенедикта Лісовського з Канади та Марію П'ятку з США.

XV Конгресом СУМ керувала президія на чолі з другом Маркіяном Швець від 8 до 10 листопада 1996р.

Світова Управа СУМ

МАНДРІВНИЙ ТАБІР У СКЕЛЯСТИХ ГОРАХ 1996

Цього літа п'ять виховників, три впорядники, п'ятнадцять членів старшого юнацтва Осередків СУМ Едмонтон і Вінніпег та один пес „Ведмедик“ поїхали до „Швайцер Парк“ в „Гіnton“ у альбертському підгір'ю на мандрівний табір.

Ми всі знали, що в цьому наступному тижні ми багато навчимося, будемо дуже зайняті і, найважніше, мали надію, що у дружній атмосфері будемо мати добрий час. У понеділок виїхали до призначеного нам місця в горах. Приїхавши, ми розкладали наші шатра та поділилися на групи, по троє-четверо дівчат, чи хлопців в кожній групі. Кожна група мала своє шатро і всі самі за себе відповідали: мусіли самі для себе варити, мити посуду, складати та приготовлятися до прогулок. Коли приготовлялися до прогулки, то ми разом пакували наші наплечники. В кожному наплечнику знаходилися речі, які були потрібні на цілий день: вбрани, знаряддя, наші обіди та вода для пиття. Хоч ми були самостійними, ми все ж навчилися співпрацювати та допомагаючи один одному, здобувати свою мету.

Табір мусів щоранку вставати (з допомогою команди) в шостій годині рано. У вівторок ми поїхали в гори де лазили в печерах „Кадомін“. У середу ми пішли на 20-ти кілометровий вимарш в гори біля „Майєт“ в національному парку „Джеспер“. Вкінці цієї прогулки ми мали нагоду купатися у теплій воді „Маєт Гот Спрінгз“ -



джерелі натуральної гарячої води - (тут також був наш одинокий за цілий тиждень душ). В четвер мали знову ж нагоду лізти по горах - скелях „Кугер Рок“. Між тим всім, ми мусіли навчитися співпрацювати.

Я особисто багато навчилася про інших і навіть краще пізнала себе. Ми всі навчилися щось про природу, про гори і загально про життя. Кілька хлопців навчилися як варити сніданок або вечерю, а дівчата мусіли навчитися як „мити руки“ в лісі. Ми всі перемогли всілякі труднощі, працюючи разом, як дружина.

Я хочу, в імені всіх учасників табору, подякувати команді: другові Михайлів Бокалові, подрузі Вірі Дацьків-Бокало, другові Романові Дацькому, подр. Дарці Луців і другові Ярославові Єндрієвському, бо ми всі знаємо скільки праці вони вклали, щоб зорганізувати та перевести цей табір.

Гартуйсь! Ліда Єндрієвська
листопад — грудень '96 /3

ВІДНОВЛЕННЯ СУМ-у в НІМЕЧЧИНІ

З нагоди 50-ої річниці відновлення Спілки Української Молоді в діаспорі, а саме в Німеччині, відбулися в Мюнхені 27-29.09.1996 урочисті відзначення. Майже рік тому розпочато підготовку до цієї небуденної імпрези. В п'ятницю 27.09 після прибуття з усіх сторін світу гостей, делегатів та учасників святкувань, відбулося пленарне засідання голів Крайових Управ СУМ: України - др. Ігор Симчич, Великої Британії - др. Роман Панас, Америки - др. Юрій Наконечний, Франції - др. Іван Пастернак, представників з Бельгії - др. Михайло Гамалій, Канади - др. Гарі Несмашний разом з цілою Крайовою Управою СУМ у Німеччині та з головою і заступником голови Центральної Управи СУМ - др. Евгеном Чолієм і др. Володимиром Шляхетком. Засідання вів голова ЦУ СУМ, на якому найважливіші теми були: XV Світовий Конгрес СУМ та майбутність Європейської Конференції, до якої входитиме СУМ в Україні після затвердження її членства на Світовому Конгресі СУМ.

У суботу 28.09

відзначення розпочато ювілейним концертом, на який прибули достойні гості - посол України в Німеччині, п. Юрій Костенко з дружиною, ген-консул України в Мюнхені, п. Хоружий з дружиною, всечесніші отці, сестри Служебниці, представники всіх місцевих громадсько-суспільних організацій та всі голови й делегати СУМ з різних країн.

Концерт відкрито молитвою „Боже Великий Єдиний“, який виконав славний

ансамбль Збройних Сил України під орудою полк. Володимира Зіброва, яких як „несподіванку“ вдалося запросити, щоби звеличати своєю високо-мистецькою програмою наше свято. Після традиційного привітання „хлібом і сіллю“ на сцені всіма генераціями СУМ: сеньйора, дружинника, старшого та молодшого юнацтва та суменят разом з дівочим танцювальним гуртком з Мюнхену, виступав ансамбль Збройних Сил -



— учасники ювілейних святкувань у Мюнхені —

оркестра та хор - з різними українськими музичними творами та народними піснями.

Професійно вели програму подр. Мар'яна Джус-Курило та др. Мирон Панчук. Між точками в першій частині виступили з словом-привітом голова КУ СУМ Німеччини, др. Андрій Несмачний, посол України в Німеччині, п. Юрій Костенко, який також відчитав привіт від президента України, Л. Кучми. Довголітній голова КУ СУМ у



— ансамбль Збройних Сил України під орудою полк. Володимира Зіброва —

Німеччині, др. Степан Костюк виступив із святковою промовою про діяльність нашої Спілки на нашому терені, а в німецькій мові, др. Петро Мозолюк. Завершено першу частину висвітленням прозірок з усієї 50-річної діяльності СУМ у Німеччині, показуючи, здиги, маніфестації, табори, вертепи і т.п.

У другій частині, крім наших славних Збройних Сил виступав ще з танцями сумівський танцювальний гурток з Нового Ульму та з Мюнхену. Особливим був виступ молодшого юнака Дем'яна Панчука з декламацією уривка з поеми „Послання“ Т. Шевченка - „Учітесь, брати мої“ на тлі ансамблю Збройних Сил України.

Гідно завершуючи першу частину нашого золотого ювілею у Німеччині, концерт закінчено відспіванням „Ще не вмерла Україна“.

Того ж вечора відбулася друга частина святкувань у формі бенкету-забави у „Сіті-Гілтон“ готелі, до якої пригравала сумівська оркестра „Вовки“ з Вольвергамptonу, Англія. При вході до залі біля пишно і рясно розложеного буфету була розміщена документація знимок із п'яти декад багатогранної сумівської праці на терені Німеччини.

Ведучий бенкету др. Роман Шупер, відкривши його та привітавши 200 гостей, зачитав декілька привітів установ та осіб. А наспіло їх багацько: від Патріярха УГКЦ Любачівського, Кир Платона, митр. Дублянського УАПЦ, ОУН, СУБ, КУК, ОУФ, Братства УПА, ЦПУН, ОУЖ, КТ Патріяршого

Устрою, Пласту, МПУН-Мюнхен, Крайових Управ СУМ України, Канади, Англії, Бельгії та Америки, п. О. Коваля, панства Гайдамахів з Києва. Також прислали привітання представники німецьких установ, а саме Президент ФРН,

п. Роман Герцог, канцлер Гельмут Коль, Державна Канцелярія Баварії, Обербургермайстер-Мюнхену, п. Уде з місцевою радою Мюнхену та Єпископський Ординаріят міста Мюнхен-Фрайзінг. Із привітом від ЦУ СУМ та своїм глибокозмістовним словом до відмічення 50-річчя СУМ виступив голова ЦУ СУМ, др. Евген Чолій.

Відтак уся святкова громада весело забавлялася до пізньої години. Інтермеццо українських та міжнародних пісень, забавляючи та захоплюючи усіх, дав ансамбль Збройних Сил України.

У неділю 29.09. на третю частину відзначення ювілею зібралися сумівці в одностроях на площі перед катедральним храмом Покрови Пречистої Діви Марії та св. Андрія Первозваного в Мюнхені. Після урочистого піднесення прапорів сумівці зайшли походом до храму, де відправлено торжествену св. Літургію на закінчення святкування. Співав церковний хор мюнхенської парафії та стояла почесна стійка сумівців з прапорами.

Після св. Літургії учасники та члени громади мали знову можливість після обіду послухати ансамбль Збройних Сил України у парафіяльній залі.

Того ж дня гості-сумівці забавлялися на славнозвісному мюнхенському „Октоберфест“ з нашими місцевими-сумівцями, де весело й цікаво провели цей день, приємно згадуючи це небувале ювілейне сумівське відзначення.

Люся Сотурчак

Практичні поради для Виховників і Впорядників



Що повинен знати виховник?

Виховник повинен знати:

- що він є важливим чинником, який формує характер і душу нового покоління, а тим самим народу;
- що на нього звернені очі батьків;
- що він мусить виконувати свій обов'язок совісно і з повною відповідальністю;
- що він мусить бути підготованим до своєї виховної роботи;
- мусить мати підставові відомості з науки про виховання дітей, тобто з педагогіки;
- мусить пізнати період психічного і фізичного розвитку дитини;
- виховник повинен знати, що, приступаючи до праці, він мисить познайомитися з дітьми, яких має виховувати, пізнати їх фізичні й духові спроможності;
- пізнати середовище й обставини, серед яких діти живуть;
- усвідомити собі мету своєї виховної роботи;
- підібрати способи й методи виховного поступування;
- скласти плян своєї виховної роботи;
- доожної зустрічі з дітьми добре підготуватися.

Особа виховника

Виховник мусить прагнути, щоб його вихованці стали повновартісними людьми. Виховник-українець прагнутиме, щоб його вихованці-українці стали не тільки повновартісними людьми, але й повновартісними українцями. Це мета нашої виховної роботи.

Виховник, приступаючи до праці, бере на себе відповідальність за виховання доручених йому дітей.

Чим повинна відрізнятися особа виховника? Людина, яка бере на себе виховання дітей, мусить бути сама вихована, то значить бути людиною скрізь і в усіх ділянках чесною, дотримуватися законів християнської моралі, бути свідомим і вірним членом своєї нації і своєї церкви. Людина, яка найкраще знає педагогіку, має найкращий підхід до дітей, - не може бути

виховником, якщо її особисте життя не відповідає приписам християнської моралі.

Виховник повинен бути віруючим і активним християнином, якщо хоче в цьому самому дусі виховувати дітей.

Виховник мусить знати, що на нього з повним довір'ям звернені очі батьків і дітей. Він мусить так поступати, щоб виправдати це довір'я, тобто бути завжди й усюди найкращим прикладом справжньої людини.

Виховник повинен мати відповідну шкільну освіту або таку освіту здобути сам. Він мусить мати відповідне знання не тільки в ділянці педагогічних наук, але також і в загальноосвітніх, щоб на кожне питання міг дати ясну й правильну відповідь, зрозумілу для дитини її віку, щоб умів пояснити все те, про що діти читають, що бачать на ілюстраціях, щоб міг дітям сам подати певне знання.

Виховник-українець мусить знати науки українознавства: історію, географію, літературу, мистецтво України, мусить сам визначатися всіма позитивними прикметами громадянина-українця. Діти, народжені на чужині, ніколи не бачили й не знають України. Вони пізнають її в особах своїх батьків і в особах своїх виховників-українців і будуть її любити й цінити за мірою вартості виховників.

Виховник мусить бути точним і обов'язковим у виконанні своїх завдань. Найменше недбалство, яке діти запримітять у свого виховника, знизить у їхніх очах його вартість і дасть привід занедбувати свої обов'язки.

Виховник повинен відзначатися гарною товариською поведінкою, не може собі позволити на грубу поведінку, на грубі слова, непристойні рухи і т.п. Кожний вислів, кожний рух виховника діти автоматично наслідують до тої міри, що згодом набирають тих самих добрих чи злих навичок, які є в їхніх виховників.

Виховник повинен відзначатися здатністю правильного спостерігання та відчуття душі дитини. Щоб це осягнути, він мусить простудіювати науку про фізичний і духовий розвій дитини. Виховник у своїй праці повинен користуватися педагогічним підходом, запізнатися з наукою про виховання, тобто з педагогікою та використовувати досвід передових виховників. Виховник мусить цікавитися здобутками новітньої доби, щоб пристосувати дітей до життя серед нових життєвих обставин. Мірою поступу змінюється теж педагогічний підхід до дітей.

Виховник повинен відзначатися спокійною і зрівноваженою поведінкою, не гарячитися, не хвилюватися, а вже в жодному випадку не видавати ніяких наказів без розсуду згараща, щоб не довелося їх відкликувати, бо це понижує авторитет виховника.

Виховник повинен відзначатися почуттям ладу, чистоти й краси. Від особи виховника, від його естетичного смаку залежить оформлення і прикрашення дитячої домівки, в якій діти мусуть знайти тепле й привітне гніздо, в якому вони можуть приємно працювати, гратися, вчитися.

Працюючи з дітьми, виховник мусить знати у всьому міру. Не можна дітей надто зближувати до себе, ні надто віддалювати від себе. Мусить бути відповідна віддаль між дитиною і виховником.

Зовнішній вигляд виховника багато впливає на збільшення його поваги. Він мусить подобатися дітям під кожним оглядом.

Виховник є предметом докладного і кожночасного спостереження дітей, і якщо діти за кожним разом винесуть із свого спостереження гарне враження, виховник може бути певний успіхів своєї праці.

Діти спостерігають не лише за одягом, постаттю, рухами, способом говорення виховника, але теж за способом його виховного поступування і мірою його знання.

Виховник не повинен легковажити виховною працею з дітьми і задовольнитися тільки тим, щоб дати дітям таке-сяке заняття. Виховник мусить сплянувати точно кожний день, час мусить бути точно відмірений, робота чітко й жваво проведена. Це дітям імпонує і вони шануватимуть такого виховника, як доброго знавця своєї роботи.

Виховник мусить уміти втримати дисципліну, вимагати послуху, одне слово - уміти дати собі раду з дітьми. Виховник повинен так вести свою виховну роботу, щоб вживати як найменше кар і нагород.

Виховник не сміє принижувати значення і поваги інших виховників, які працюють з ним разом над вихованням тих самих дітей, напр. батька, матері, вчителя, катехита.

I. Петрів (Знання - грудень 1954)

С
Т
О
Р
І
Н
К
А



С
Т
А
Р
Ш
О
Г
О



Ю
Н
А
Ц
Т
В
А

ПІЗНАЙ СВІЙ ОБРЯД

СВЯТ ВЕЧІР

Колись, ще в дохристиянських часах наші прадіди в часі, в якому святкуємо Христове Різдво, обходили свято „Корочуна“. Це свято хліборобське, котре наголошувало надію і віру у щасливий рік урожаю, приплоду худоби, здоров'я, добробуту та радісного життя господаря. Свято „Корочуна“ з різноманітними обрядами-ритуалами, відправами, молитвами - виступає і сьогодні досить яскраво в нашім Різдві. Це свято є нашим документом глибокої доісторичної дійсності. Наша Церква вклала в усе це християнські ідеали і християнську мораль. Характерно, що в основі різдвяних звичаїв зберіглося й досі яскраво виступають риси українця - працьовитість, гостинність, чесність, доброта, співучість, єдність і святість родини.

Головне завдання родини в дні Свят-Вечора це гідно приготувати себе і свою душу, свою хату і своє господарство до празника Христового Різда. Господиня дому гарно прибирає свою хату всередині та надає їй святкового настрою. Найбільше часу присвячує вона приготуванню Святої Вечері,

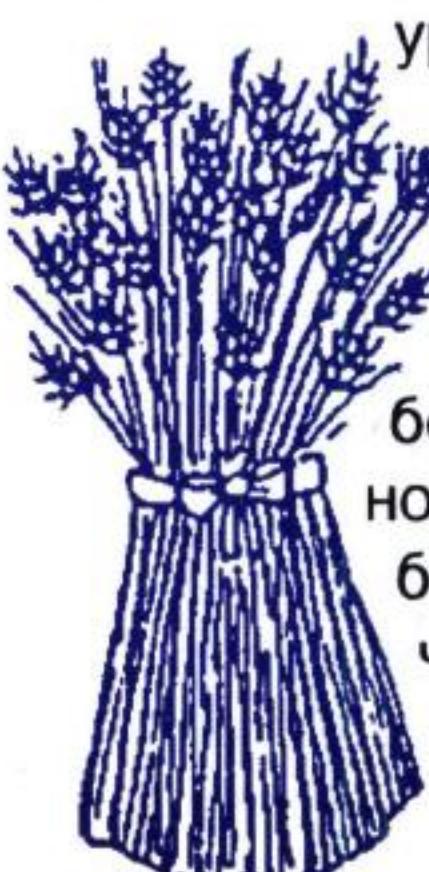
котра хоч пісна, але багата, бо має аж 12 традиційних страв. Звідси і її назва: Багата Кутя.

Чому на цю вечерю готується саме 12 страв? На це питання находимо відповідь у творі проф. С. Килимника (Укр. Рік у народніх звичаях в історичному насвітленні, Том 1): „На основі глибоких досліджень приходять до думки, що 12 страв це тому, що протягом року „місяць обігає землю 12 раз“. Отже, кожному місяцю наче присвячена страва. По-друге, на Багату кутю мусить бути приготовлені страви з усієї городинки та садовини, що тільки є в господарстві, щоб усім цим прийнятий й бога врожаю і святі душі дідів-прадідів... А вони, покоштувавши всього цього, дадуть у цьому році ще більший врожай“ (ст.20-21).

Між стравами Святої Вечері на першому місці стоїть кутя. Це варена пшениця з медом. Пшениця, як зерно яке щороку оживає, є символом вічності, а мед - це символ вічного щастя святих у небі.

В часі, коли господиня зайнята в хаті, то господар приводить до порядку свою господарку, напуває і годує свою худібку. З настанням вечора він з особливою

урочистістю вносить до хати Дідуха - сніп пшениці і ставить його на покутті. „Дідух-Рай“ - каже проф. С. Килимник - крім перебування духів дідів та бога врожаю, символізував ще й новорічний урожай, добробут, багатство та долю людей... Ось чому така шана Дідухові, ось чому його несуть у хату з такою святістю; тому і ставлять його



на самому почесному місці... (цит. твір. ст.24):

При тому вносять до хати також сіно й солому. Сіно кладуть під обрус на стіл, а солому на долівку. Все те відбувається за означеним обрядом, з промовами, побажаннями чи замовлюваннями. Під столом на долівці ставлено різні господарські знаряддя, як сокиру, косу, серп і т. п., щоб на цілій господарці спочивало благословення.

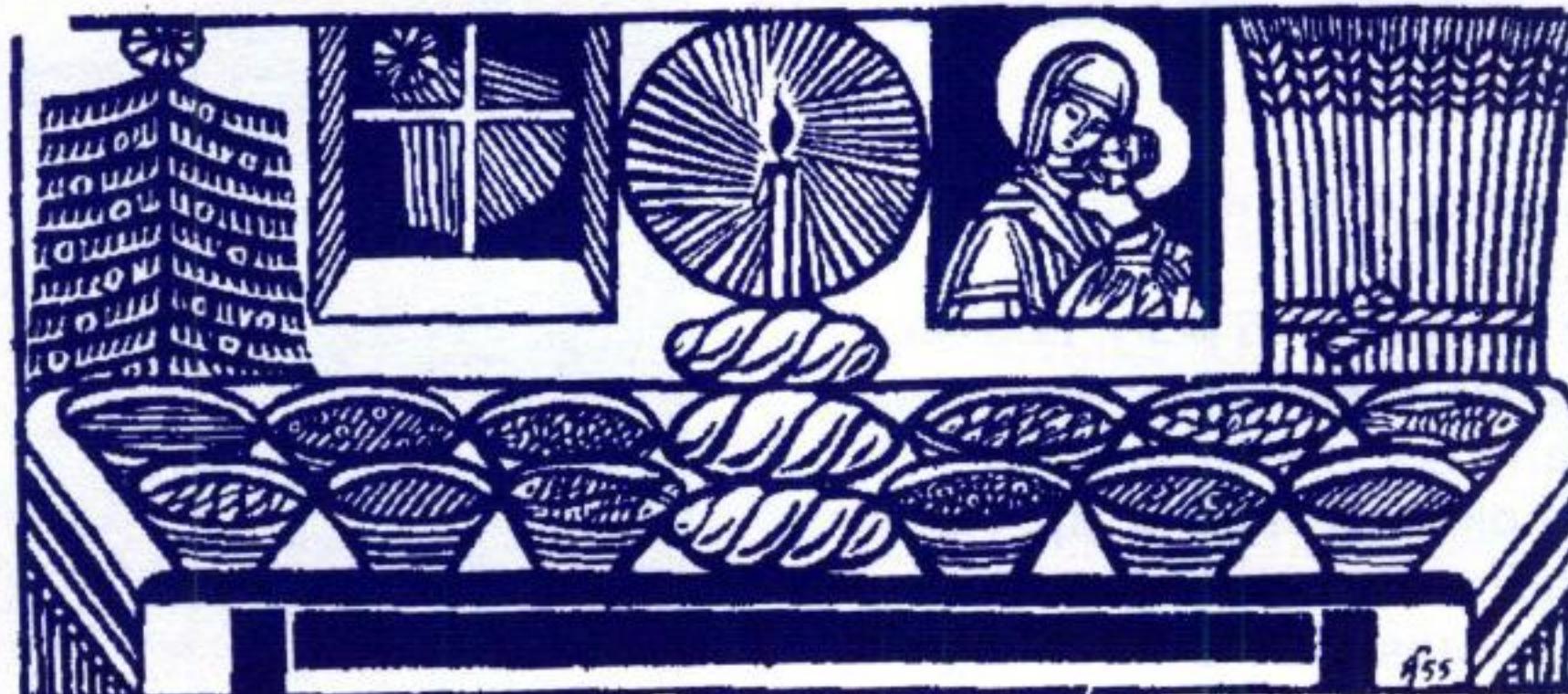


Свята Вечеря вже готова. На небі зоря. Батько родини засвічує свічку на столі. Ціла родина святочно вбрана, спільно молиться і засідає за стіл до Святої Вечері. Батько складає цілій родині побажання.

Вечерю починають кутею з різними церемоніями і

приговорюванням. На Свят-Вечір не забувають і за душі покійних членів родини. Для них ставлять окрему мисочку з кутею на столі або вікні бо вірять, що сьогодні й вони беруть участь у Святій Вечері. По вечери вся родина вітає Христове Різдво колядами й колядками.

Каже о. Марко Дирда, ЧСВВ: „Свят-Вечір збуджує в душі Українця - Українки не тільки мілий і зворушливий спогад, але



теж єднає його - її думки, наміри і змагання з ідеєю всього Українського Народу, як у його батьківщині, так і

розсіяного по всьому світі. Тож ти твоєю участю в різдвяних святкуваннях, обнови в собі почуття належності до свого роду; скріпи свою свідомість у

зв'язку національної належності до української спільноти, за якою тепер проживаєш у вільній країні; усвідоми собі, що ти член - членкиня Українського народу, який створив свої звичаї, свою духову культуру на протязі тисячоліть. Ними треба тобі жити, їх у собі плекати, постійно відсвіжувати, щоб таким чином зміцнити твій зв'язок із родовим походженням. Ось чому Свят-Вечір своїм змістом в Українському Народі - незабутній багатий і глибокий!"

(Бог, Церква і Молодь, ст.31-32)

...Далі буде



ТАБОРИ В АНГЛІЇ

СЛОВО КОМЕНДАНТА

Дорогі подруги, друзі, юнаки, юначки та суменята!

Табір „Сумівський Дух“ 1996 року, добігає кінця. Цього року Тaborova Komісія постановила, щоб таборування тривало три тижні. Завдяки спортивних референтів Крайової Управи, др. Петра Тимінського та Богдана Прихідного, перший тиждень табору мав виключно спортивну програму. Старше юнацтво скористало дуже багато та тепер мають охоту включитися до Європейської Олімпіади. Я зауважила, що між старшим юнацтвом є здібні спортивці, які могли б виробити свої здібності до найвищих ступенів спорту.

На другий тиждень табору доїхало до нас енергійне молодше юнацтво та кохані суменята. Відразу цілий табір взявся до завзятої праці та під темою „Українські Традиції“ підготовили собі Святу Вечерю. Цілий табір смачно заїдав борщ з вушками та наші улюблені вареники. Молодше юнацтво підготовило Вертеп, який всім дуже сподобався.

В останньому тижні великий проєкт був навчити цілий табір гагілки. Задля того до нас загостив п. С. Чупляк, та цілий тиждень працював з юнацтвом. В останню п'ятницю (була) нагода побачити цей новаторський крок.

Табір лише є успішним якщо відбувається в приемній атмосфері де гармонійно сходяться настрій, гумор, вирозуміння, терпеливість та дружність. Цього року ми зробили позитивні кроки, щоби осiąгнути точно таку атмосферу! Всі на таборі, на кожному кроці, шукали можливість позитивно хвалити всі добре діла, осягнення та таланти наших сумівців, прагнули шанувати ідентичність та індивідуальність юнака чи юначки щоб заохочувати їх до праці.

Лишастівся мені складати щиро сердечну подяку єпископові М. Кучм'якові, отцям капелянам Лещину і Лазієнку, команді табору, всім виховникам, членам робочої команди та кухонного персоналу та др. В. Карпинцеві за його моральну і фінансову підтримку для команди.

Кожний з вище згаданих віддали свій вільний час, щоб приїхати та працювати для добра наших дітей. Без їхньої відданості табір СУМ 1996 року не міг би відбутися. Їхній вклад праці я шаную та заохочую їх до повороту на другий рік.

Гартуйсь - Ліда Деременда



ПРАЦЯ З СУМЕНЯТАМИ

Цьогорічний табір суменят відбувся від 3 до 17 серпня. До табору прибуло 29 суменят в першому тижні, а в другому тижні взяло участь 14 суменят. Суменята були поділені на два рої, „Гусениці“ та „Метелики“ на перший тиждень а на другий тиждень вони мали спільні заняття. Зі суменятами постійно працювала програмова, разом з виховницями подр. Ванеса Бойко та Ганя Шляхетко, а допомогли всі мами.

Програма для суменят була опрацьована довкола українських народних казок та музичних інструментів. Кожного дня суменята мали практичні заняття, на яких виробляли різні речі, пов'язані з казками а також виробляли інструменти з якими виступали на пописі.

Суменята ... (також) відвідали мешканців Кобзарівки в першому тижні де заспівали декілька пісень. Були прогулки довкола табору, над каналом ... до Елвастон Касел, на ферму і кілька разів в басейн...

... Надіюсь, що наша праця була не тільки приємною для суменят, але також



корисною для належної підготовки їх до майбутніх рядів наших сумівців-таборовиків. Вірю, що всі повернуться на наступний рік!

Орися Химера - Програмова Суменят

ПРАЦЯ З МОЛОДШИМ ЮНАЦТВОМ

„Дай нам, Боже, українські серця зберегти!“ - під тим кличем велася цьогорічна праця СУМ, як і рівнож праця на таборі з юнацтвом.

Гутірки для молодшого юнацтва були розплановані з точки зору українських звичаїв та традицій. Хотілось вглибитись у наші розкішні традиції весняного, літнього та осіннього циклів, але програма була різноманітна та переповнена, тому рішилося обмежитися до Різдвяних Свят, а особливо до Святої Вечері. Молодше юнацтво робили павуки та звізди із стебла, витинали сніжки та робили паперові ліхтари... Старше юнацтво приготувляло ... (страви) ... а наймолодші ... приготували сценку „Різдв'яна ніч“, яка описує наші традиції. В другому тижні говорилося про Великдень: про ... писання писанок ... вивід гагілок ... свячення пасок ...

Оля Бенет - Програмова молодшого юнацтва

Команда

Ліда Деременда - комендант
Богдан Прихідний - бунчужний
Іван Шумський - бунчужний
Володимир Ковалишин - бунчужний
Мирослава Фінів - писар
Анна Гуменюк - курінна
Роман Павлюк - курінний
Йосиф Купранець - курінний
Андрій Химера - курінний
Олег Пшеничняк - обозний
Андрій Химера - обозний
Мирон Пиляк - обозний
Петро Тимінський - спортивний референт
Геня Мандзій - головний виховник
Оля Бенет - програмова молод. юнацтва
Орися Химера - програмова суменят
Марія Лещин - медсестра
Марія Копчик - кухня

СТОРІНКА МОЛОДШОГО ЮНАЦТВА



ХТО ВІН БУВ СВЯТИЙ МИКОЛАЙ?

Усім дітям, які були чесні, добрі, любили всю свою родину, приємно і радісно одержувати подарунки від Святого Миколая.

На Україні і діти, і дорослі - усі дуже люблять Святого Миколая. І як його не любити, коли він завжди охороняв дітей від злого, приносив дітям подарунки, а також охороняв від поганих пригод тих людей, які плавали у морі. Українські козаки дуже любили і шанували та молились до Святого Миколая. Козаки часто плавали на човнах по морю, до Туреччини - через велике і грізне Чорне море і там визволяли своїх братів-християн із

турецької неволі. Тоді святий Миколай невидимо був з ними і захищав їх від великої бурі, і тому наші козаки щасливо припливали додому в Україну.

Учені люди і наша Церква кажуть, що Святий Миколай народився через 340 років після Народження Ісуса Христа. Він щиро вірив у Творця, любив усіх дітей, допомагав бідним та опікувався дітьми. Коли він помер у Візантії, його тіло перевезли до Італії і там є і тепер мощі Святого Миколая-чудотворця. Він робив багато чудес. Одного разу злі вовки та інші звірі напали на чоловіка з дитиною! Раптом там з'явився, неначе з неба зійшов святий Миколай, у золотому одязі, з довгою білою бородою. Він щось заговорив до хижих лютих звірів і вони спинились. А потім усі подалися геть і так той чоловік із малою

дитинкою врятувався.

Ще за наших українських князів, дуже-дуже давно в Києві була збудована церква Святого Миколая на його честь.

А в Київському Соборі Святої Софії довгі століття була одна славна ікона на якій зображене Святої Миколая. Ця ікона тепер у Америці! Вона - чудотворна, себто біля неї ставалися Божі чуда. Зветься ця ікона іконою святого Миколая Мокрого.

Скажете - чому саме Миколая Мокрого? Ось що сталося.

Ще за княжих часів один чоловік із дружиною і маленькою дитиною плили по ріці Дніпрі до Києва. Але зчинилася велика буря, дитинка впала у воду, у великі хвилі і втопилася, пропала, зникла! Ніде не могли її знайти!

Нещасні молоді батьки дуже плакали і молились. Уранці вони пішли до Собору Святої

Софії в Києві й почали молитись біля ікони Святого Миколая. І раптом побачили під іконою свою дитинку! Вона була ще мокра, але жива! Ось яке Боже чудо створив наш любий Миколай!

Галина П.
скороchenня „Крилаті“ грудень 1978



СУМІВСЬКИЙ ЛІТНІЙ ТАБІР В ГОМАДІНГЕНІ, НІМЕЧЧИНА

„... На тихій гірській поляні
Багряний місяць перший промінь опустив.
Я знову думками лину
До рідних рос та смерекових лісів ...“

Серед такої природи, перефразувавши відому українську пісню, відбувається вже 44-ий сумівський табір у Німеччині. До Гомадінгену, де вже від 31 років тaborуємо і який не дуже далеко віддалений від міста Авгзбургу, де 50 років тому відновлено СУМ на еміграції, поз'їзджалися сумівці з Німеччини та з України, щоб спільно в цей наш золотий ювілей відбути двотижневе тaborування. На головній площі, поруч українського та сумівського прапорів, розвішено транспарант „50-річчя СУМ в Німеччині“ - художній твір нашого юнацтва. Під цим ювілейним іменем і проходить наш табір.

Відбуваються заняття на різні теми. Мандруємо в гутірках з молодшим юнацтвом по Україні - відвідуємо Київ, де розказуємо про його історичне минуле та сучасну красу, їдемо Дніпром до Канева, де вклоняємося Тарасові Шевченкові. Відтак їдемо на Запоріжжя до наших славних козаків, копаємося в шахтах Донбасу та відпочиваємо на сонячних берегах Криму. Із

старшим юнацтвом заглиблюємося в сумівську та релігійну тематику та переводимо іспити.

Відзначаємо 100-ліття Олімпійського руху та українських спортовців, запалюємо олімпійський вогонь та відбуваємо тaborову олімпіяду на спортивному стадіоні.

Під час ручних робіт юнацтво вишиває, виробляє собі різні костюми та маски, малює футболки (Т-Шертс) тощо.

Запалюємо ватри, при яких тaborовики

показують свої мистецькі зідності і де



разом лунає спів таборових пісень. Гартуємо наші тіла в руханці, спорті, в плаванні, в теренових грах та вчимося собі давати раду в лісі вночі.

В неділю запрошуємо всіх на таборовий ярмарок, де розставлено ручні роботи та художні твори на подив батькам та гостям. На ярмарку старші юначки ворожать, показують штучки в картах, малюють портрети та в перукарні обтинають охочим волосся на модерні зачіски. Старші юнаки організовують різні гри. Молодші юначки влаштовують ляльковий театр.

Молодші юнаки манять всіх до свого шатра-замку страхів. А наш комендант Андрій Несмачний, щоб трошки заробити гроші на табір, поляроїдом фотографує всіх бажаючих на тлі чудової природи та продає за пару хвилин знимки.

Виїжджаємо з табору на цілоденну прогулку до Ульму, де оглядаємо це історичне місто з його найвищою у світі церковною вежою. Після обіду в українській домівці в Новому Ульмі молодше юнацтво йде в зоопарк, а старше юнацтво до міста.

На прощальному вечорі, тема якого - „Лісова пісня“, проводиться мистецька програма та дякується всім, хто спричинився до успішного проведення табору, а саме: комендантіві - Андрієві Несмачному, бунчужному - Андрієві Ткачишину (з Калуша), писарці - Люсі Сотурчак, програмовій референтці - Ірині Шупер, духовним опікунам - о. Іренеєві та братові Херувимові, спортивним референтам - Олександру Костюку та Валентині Петрівській (з



Донецька), господарському референтові - Левкові Віличові, технікові - Романові Липі, кухаркам - Каті Панчук та Гані Залуцькій та всім виховникам та технічним помічникам.

На закритті табору довідуємося у святковому наказі про число учасників табору: суменят - 7, молодше юнацтво - 19, старше юнацтво - 19, дружинники та сеньйори - 31. В тому числі учасників - 9 старшого юнацтва та 2 виховників з України.

Ще не хочеться роз'їджатися додому... Щераз запалюємо прощальну ватру, бо ж

треба відзначити юнацтво, яке поздавало сумівські іспити, треба ще раз переспівати всі таборові пісні та побавитися в ігри та на кінець в сумівському колі заспівати „Ніч вже йде...“

Лягаємо в цю останню ніч спати та мріємо...

„....І ось між нами високі гори
У неосяжну далечінь простяглись,
Лиш тільки в небі вечірні зорі
Спокійно й тихо мерехтять як
колись.“

Ірина Капустинська-Шупер

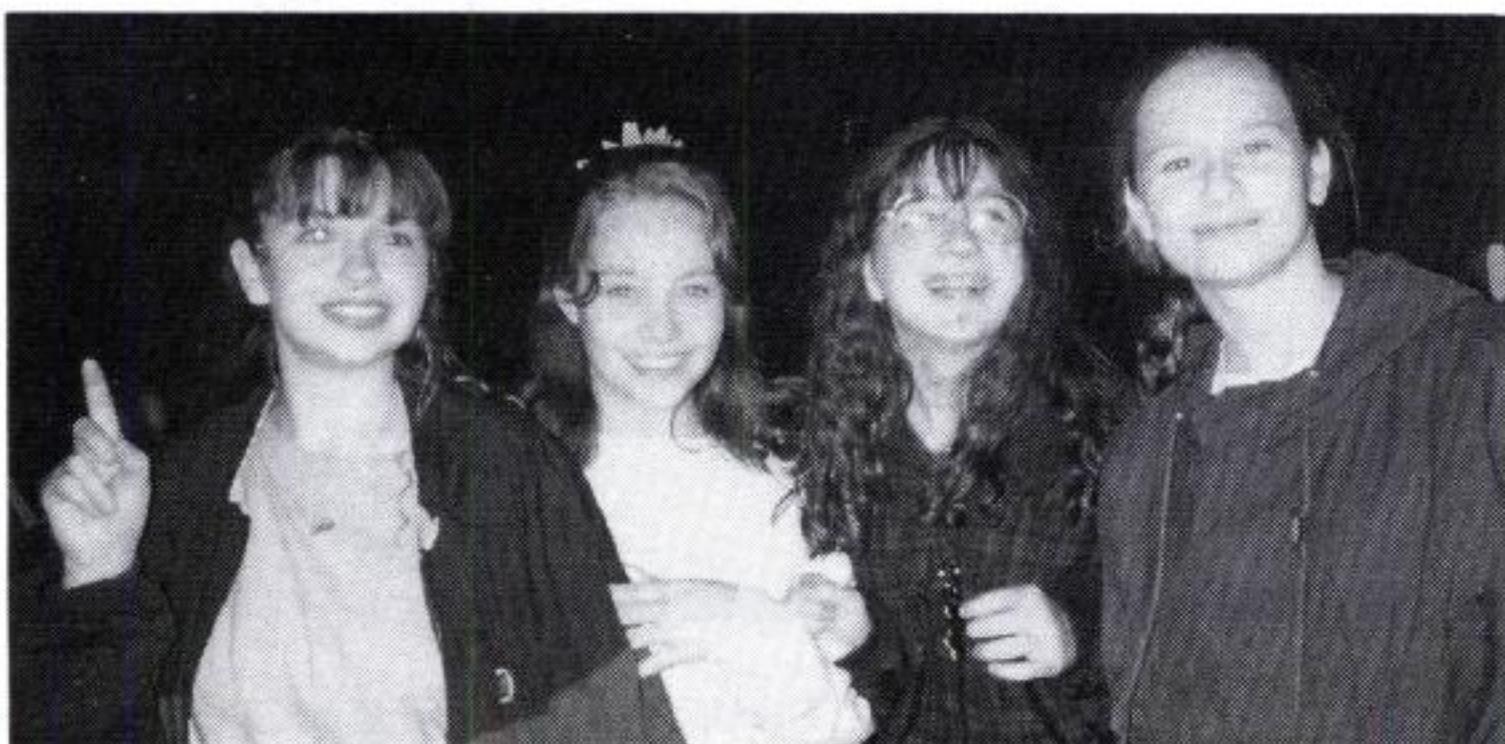
РІЧНІ ДОСЯГНЕННЯ ВІДДІЛУ ЮНАЦТВА СУМ В НЬЮ ЙОРКУ

Новий виховний 1995-96 рік відділ юнацтва СУМ ім. міста „Канів“ в Нью Йорку розпочався урочистим відкриттям з апелем. Головою осередку є Дарка Бабська і в склад булави цього року входили: Іван Макар - булавний, Володимир Ройовський - заступник булавного, Ліда Микитин -



— Рій “Соняшники” на Злеті 1996р.

Вих. Іванка Заяць, Впор. Галя Сонна — головна виховницея і Наталка Ройовська - секретар. Виховний склад включав ряд виховників і впорядників: Іванка Заяць, Ліза Сонна, Галя Сонна, Оленка Ройовська, Адріян Длябога, Володимир Ройовський, Джесика Боднєвич, Порен Мачула, Христина Бартосевич, Юля Тиханська, Моніка Сорока, Андрея Бабська, Наталка Ройовська, Денис Длябога і Іван Макар. Булава і виховний склад цього року виявився дуже дружнім і працьовитим. Під час цього виховного року відділ юнацтва досягнув багато нових висот.



— Рій “Чорноморці” під час Злету —

Програма включала щосуботні сходини, святкові апелі, свята, Юнацький Злет й різні інші діяльності.

Навчальна програма сходин включала в себе різноманітні теми з українознавства і сумознавства і підготовки до Злету. Працьовиті, відповідальні і досвідчені виховники та впорядники завзято працювали з дітьми. Діти працювали з виховним складом над підготовкою до Злету й знаменито виступили там, привезши додому численну кількість нагород, медалів і грамот.

Цілий відділ юнацтва урочисто відсвяткував річниці: Провідника ОУН, Степана



— Рій “Дніпрові Хвилі”, виховницея Ліза Сонна і “Чорноморці”, виховницея Джесика Боднєвич, під час Злету - чекають на роздачу медаль —

Бандери, Крути і ген.-хор. Тараса Чупринки на святкових апелях. Ми також мали ряд веселих свят для юних сумівців. На „Галовін“ булава приготувала несподіванку для дітей, в котрій були маскарада, ворожіння, багато ігор і танців. На свято св. Миколая суменята і юнацтво з допомогою виховників склали святочну програму, було поставлено сценку про старовинні традиційні різдвяні звичаї, приготовлено різні традиційні різдвяні страви, і діти дістали багато подарунків від св. Миколая. В квітні осередок мав Спільне Святе Причастя і писання писанок.

Також під час Різдвяних Свят, юнацтво разом з виховниками ходили колядувати по Нью Йорку. А під час Великодніх Свят була організована сумівська стійка при Божому Гробі.

Під час року при відділі юнацтва існував юнацький дівочий хор „Пролісок“ під мистецьким керівництвом Андрія Стасіва. „Пролісок“ виступав з різними мистецькими програмами на святах, на Злеті і на Українському Фестивалі в Йонкерсі. Танцювальна група молодшого юнацтва „Соняшники“, під проводом Наді Татчин мала проби кожної суботи і приготувала танець „Жнива“ на Злет. Рівнож на протязі цілого року відбувалися курси дереворізьби, якими провадив інструктор Мирослав Попович.

Крім внутрішньої праці з виховниками, юнацтво мало нагоду включитися в громадську працю. Члени юнацтва вітали президента Кучму хлібом і сіллю в часі його перебування в Нью Йорку, в готелі Вальдорф Асторія. Юнацтво брало участь у Світовій Молитві Миру, яка



— Хор „Пролісок“ - керівник: Андрій Стасів —

відбулася в каплиці Організацій Об'єднаних Націй в травні. Тут юнацтво мало можливість зустрітися з державними мужами різних країн світу й рівнож вони презентували молодь українського роду. Юнацтво також мало нагоду зустрітися з Ігорем Симчичом, головою Крайової Управи СУМ в Україні. В часі відзначень 10-ої річниці Чорнобильської катастрофи сумівське юнацтво брало участь у громадському відзначенні в катедрі св. Патрика. Крім цього, старші юначки зложили інформативну летючку та роздавали її громадянам міста Нью Йорку і в цей спосіб ширили інформацію та звертали увагу чужинців на страшні наслідки цієї трагедії.

1-го червня відділ юнацтва відбув закриття виховного сезону. Було роздано нагороди і грамоти із Злету. Також нові впорядники дістали ступені за успішну працю впродовж виховного року. Тричі „Слава“ пролунало в залі в подяку булаві, виховному складові, суменятам, старшому й молодшому юнацтву, батькам і усім тим, хто спричинився до росту нашого осередку.

З новими плянами та ідеями дивиться оптимістично відділ юнацтва СУМ ім. „Канів“ в Нью Йорку у своє майбутнє.



— Рої „Мальви“ і „Соняшники“ під час коляди. Впорядніці Моніка Сорока, Андрійка Бабська, Наталка Ройовська —

I. Макар

СУМ ЛІТНІ ТАБОРИ СУМ В УКРАЇНІ

ТАБІР ОВІЯНИЙ СЛАВОЮ

У селі Грабівка, що на Калущині (Івано-Франківська область) від 12 до 21 червня 1996 року відбувся табір молодшого юнацтва СУМ. Табір мав назву „Чорний Ліс“.

На великий галявині, розташованій на краю села, стоять у рівних лавах юнаки та юначки, лагідно світить сонце, наче промовляє до них: „Відпочивайте, вчіться, нехай цей табір запам'ятається вам на довгі роки. Бережіть свої серця для рідного краю! А я світитиму, грітиму, дивитимусь як ви виростаєте на славу Батьківщині та радість батькам“.

До команди табору ввійшли: Ігор Симчич - комендант, Мирослав Симчич - бунчужний, Неля Лавріненко - головний виховник, Андрій Куцела - писар, Петро Кузів - господарський референт, Валентина Петрівська - спортивний референт.

Програма табору була дуже цікавою. В ній гармонійно поєдналися ігри та забави, гутірки, спорт та купання в річці. Юнаки та

юначки здійснили мандрівку в ліс на місце героїчної загибелі полковника Грегота-Різуна.

Місцеві жителі бережуть пам'ять про славного повстанського командира - насипали на тому місці символічну могилу, доглядають за нею. У таборі відбувся вечір-реквієм у пам'ять 10-ої річниці аварії на

Чорнобильській АЕС. Юначки з рою „Україночки“ та рою „Калинонька“ (виховники Неля Лавріненко та Віра Гайдамаха) через декламацію та спів розповіли про героїзм українських пожежників при гасінні пожежі на станції. Вечір закінчився сумівською молитвою за Україну.

Весело і цікаво проходили теренові ігри: у боротьбі козаків з татарами двічі перемогли козаки, а в іншій грі юнацтво знайшло у лісі справжній скарб. Дні минали швидко, непомітно прийшла заключна ватра.

Горить ватра, лунає спів юнацтва, в пам'яті проходять стрічки споминів про пережите в таборі, який зібрає сумівців з різних куточків України. У вечірньому сумерку вітер гойдає дерева, а вони ніби



— Табір „Чорний Ліс“, 12-21 червня, 1996р.—



— мандрівка в ліс на місце героїчної загибелі полковника Грегота-Різуна—

розмовляють з юнацтвом, розповідають про Чорний Ліс, боротьбу ОУН-УПА, про славного полковника Грегота- Різнуна та повстанців, які боролись за волю в цих краях.



— Табір "Україна Молоді", 1-14 липня, 1996р.—

УКРАЇНА МОЛОДА

Під такою назвою від 1 до 14 липня 1996 року в урочищі Різарня поблизу села Осмолода Калуського району Івано-Франківської області проходив табір старшого юнацтва СУМ.

В таборі зібралися юнаки та юначки з багатьох осередків 12 областей України, а також вперше з нами тaborували гості з східної діаспори - з міста Сургути (Сибір, Росія). Тож не дивно, що тaborова команда складалася з представників різних українських країв: Микола Чабан (Хмельницький), бунчужний - Василь Петреній (Калуш), головний виховник - Катерина Фіалко (Київ), писар - Костянтин Глушаниця (Київ), спортивний референт - Олексій Недуєв (Кривий Ріг), господарський референт - Петро Кузів (Калуш).

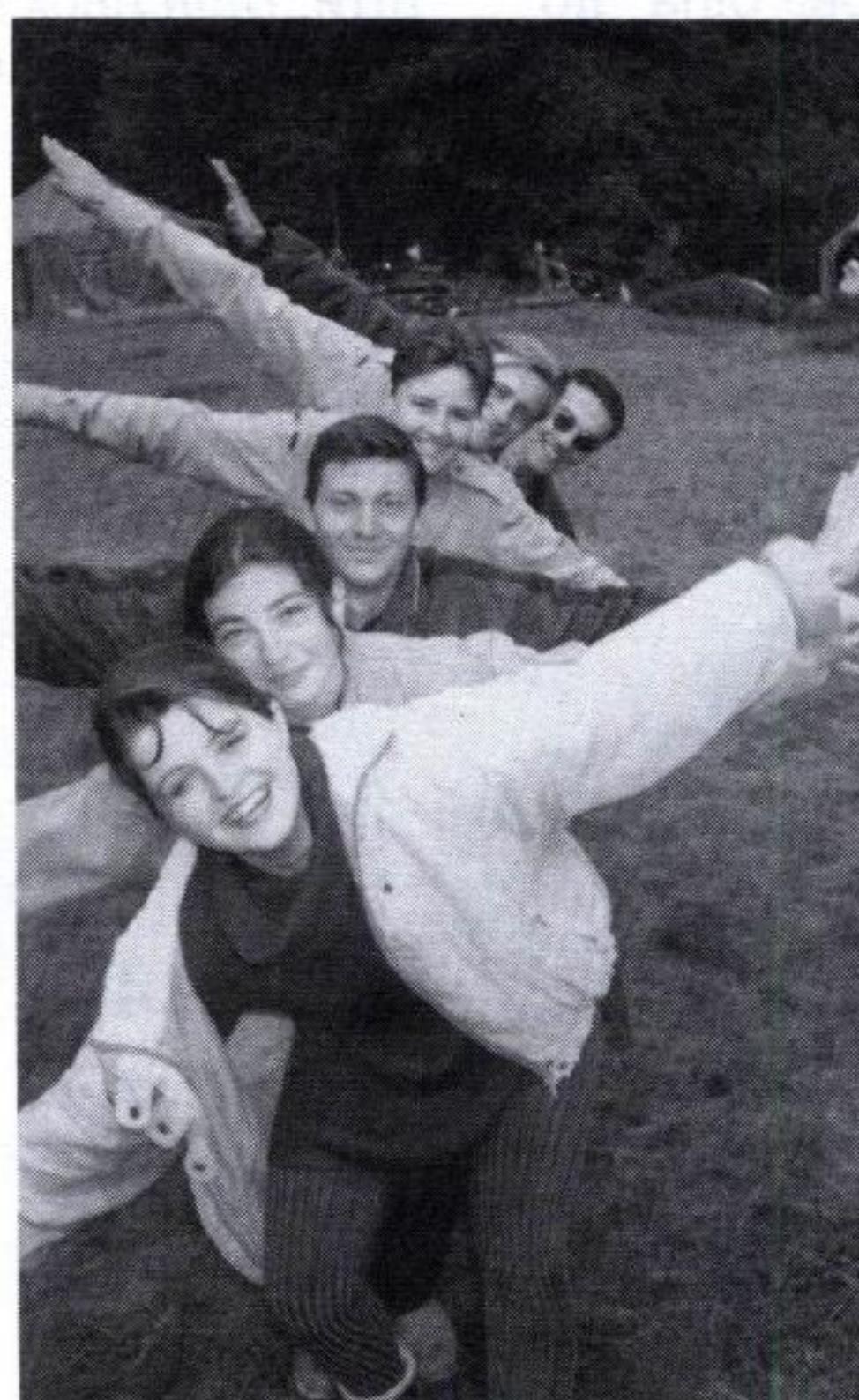
Виховна програма табору була присвячена двом найвизначнішим річницям, які відзначає Спілка Української Молоді в 1996 році - п'ятій річниці незалежності України та 50-

співали обрядових купальських пісень, дарували вінки хлопцям, ворожили, пускаючи вінки з запаленими свічками в гірській річці Лімниці.

На довго запам'ятається мандрівка на гору Грофа, яка має висоту 1748 метрів. Ясна погода дала юнацтву нагоду помилуватися величною красою Карпат.

На знак солідарності з українськими спортсменами, які в той час готувалися до перемог в Атланті, сумівці провели тaborову малу Олімпіаду.

Цей табір був знамений також тим, що відбувався з командою і виховним персоналом, які повністю складалися з сумівців України. За минулих чотири роки досвідчені виховники з діаспори тaborували з нами в Україні і допомогли підготувати свої виховні кадри. В наступному 1997 році сподіваємося зустрітися у таборах в Україні з старими друзями-виховниками з діаспори та юнацтвом, яке приїде разом з ними.



— Команда табору "Україна Молоді"—

тій річниці СУМ в діаспорі і відбувалася під загально сумівським гаслом 1996 року „Дай нам, Боже, українські серця зберегти!“

Незабутнім для тaborовиків стало свято Івана Купала. Дівчата водили хороводи,

КОРОТКО ПРО ОДИН ГАРНИЙ ПОПИС ТА ДОБРИХ ІНСТРУКТОРІВ І ВИХОВНИКІВ

В неділю 19-го травня 1996р. юнацтво з осередку СУМ ім. полк. Дмитра Вітовського в містечку Палатайн /передмістя Чіка/ продемонструвало успішно свої знання набуті на зайняттях в СУМ. Відбулося це в програмі „Весняного Концерту Молоді - Української Пісні і Танку“, який був поставлений в авдиторії місцевої середньої школи.

Своїм виступом діти зуміли здобути собі симпатії більше трьох сотень глядачів. Танцюальні групи „Зозульок“, „Метеликів“ та „Журавлів“ пописувалися в кількох українських народніх танцях. Виступали й юні бандуристи, був і виступ юнацького хору. А ученики із Школи Українознавства, якою опікується осередок, декламували вірші. Оригінальною була сценка „Дідова ріпа“ до слів Івана Франка у виконанні найменших суменят та булавного д-ра Володимира Гончарова. В цій програмі також старші сумівці відзначили 10-у Річницю

Чорнобильської Трагедії відспіванням „Молитви до Богородиці Діви“.

Керувала цими виступами сумівка Гая Головка, а слово від управи мала сумівка-виховница Маруся Томчук. В заключному слові голова управи осередку - д-р Олесь Стрільчук влучно зробив підсумки з того, що відбулося і хто спричинився до успіху цієї імпрези. Не можна не подивляти добре наміри та вклад часу і праці виховників та інструкторів в цьому осередку. Інструктори: Оля Кулінченко, Петро Осійчук і Калина Васюнець опікуються танцюальними гуртками, а до Оксани Родак-Луценко належать лекції гри на бандурі та спів.

Чимало працю вклади в цю імпрезу діти. Біля двох десятків старших сумівців і батьків у різний спосіб допомагали у підготовці та переведенні свята.

Публіка щедро оплескувала п'ятидесяткам юних виконавців. Вона

переконалася в тому, як діяльність цього відділу юнацтва на чолі із булавним д-ром Володимиром Гончаровим близько пов'язана і з цьогорічним кличем СУМ „Дай нам, Боже, українські серця зберегти“.

В. Кусик



Тримірна Ялинка

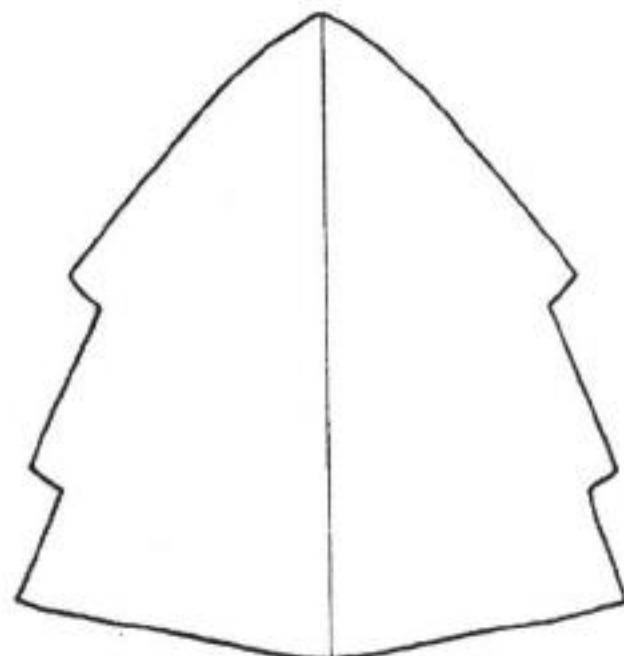
Збудуй тримірну ялинку з паперу.
Використовуй різні розміри і
кольори.

Потрібні речі:

- грубий папір (четири аркуші для кожної ялинки)
- ножиці
- клей
- діркач
- фарба, кольорові олівці, блискучі звіздочки (glitter)
- нитка 6" /15 см./



1. Витяти ножицями 4 зразки і на половину здигнути (величина мусить бути однакова)

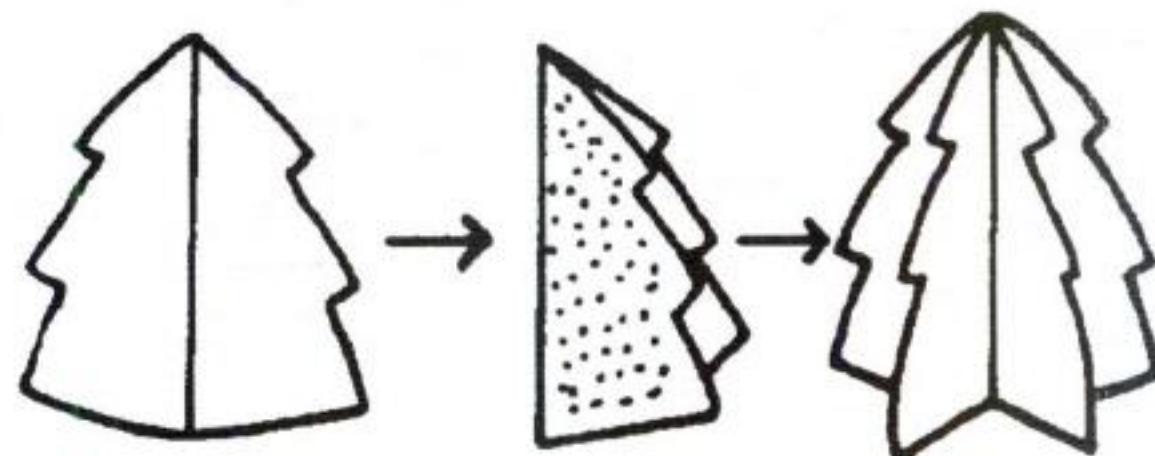


3. Пробити дірку при самій горі ялинки.

Перепхати нитку через дірку і зв'язати петлю.

4. Прикрасити ялинку: пробити дірочки, розмалювати фарбою або кольоровими олівцями і вкінці приклейти блискучі зірочки.

2. Посмарувати клей з одного боку паперу і притискати другий папір до нього. За кілька хвилин посмарувати другий бік клейом і притискати третій папір. Це саме повторити з четвертим куском паперу. На кінець, приклейти дві відкриті сторони разом. Ялинка повинна вже сама стояти.



У місті є ялинка
Казкової краси,
І спів лунає дзвінко
На різні голоси.
Це голуби пухкаті,
Ворони й горобці
Цікаві дуже знати,
Летять з усіх кінців,
Торкають полохливо
Ялинку золоту.
Погляньте, що за диво
За ніч зродилося тут?

ДИВНА ЯЛИНКА

Скляні якісь прикраси,
Мінливі шишочки,
Пташата дуже ласі,
І їстоночки кортить,
Та світло на ялинці
Все блісъ і блісъ і блісъ.
На ласощі й гостинці
Пташино не дивись,
Вони зі скла, на диво,
Прикраси хтось приніс.
Ялиночку правдиву
Лети шукати в ліс.



Зелена і срібиста
В ліску вона росте,
Прикрашена намитом
Додолу віти гне.
Під гиллячком лисички
І зайчики сидять.
Малі, голодні птички
Сніданок там їдять.
У ліс лети пташино,
У поле, в тихий рай,
І там красу єдину
В природі зустрічай!

ДИДЯЧЕ ВІКОНЦЕ





Союз Українців Католиків "Провидіння", це одинока українська братська обезпечнєва установа з щоденником "Америка" не лише на Америку, але й на цілий світ.

Бути членом "Провидіння" – це обов'язок не тільки кожного Українця Католика, але теж Українця іншого віровизнання, бо "Провидіння" призначує зі своїх зисків річно поважні суми на потреби нашого зорганізованого культурно-освітнього і виховного життя.

"Провидіння" своїми низько процентовими позичками помагає будувати церкви та громадські установи, а члени "Провидіння" мають змогу теж користати з догідних позичок.

До вибору є багато різних дешевих, обезпечневих поліс, при помочі яких Ви не тільки обезпечуєте себе на життя, але й ощаджуєте свої тяжко запрацьовані гроші.

Дуже догідні поліси є для дітей і доростаючої молоді.

По близчі інформації звертайтеся до секретарів відділів СУК "Провидіння", а там на місці дістанете докладні інформації.

Своїм членством у "Провидінні" Ви станете будівничими не тільки матеріального, але й духовного культурного українського життя.



КРЕДИТОВА СПІЛКА БУДУЧНІСТЬ БАЖАЄ УСІМ ЧИТАЧАМ „КРИЛАТІ“ ВЕСЕЛИХ І РАДІСНИХ СВЯТ РІЗВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

КРЕДИТОВА СПІЛКА БУДУЧНІСТЬ - BUDUCHNIST CREDIT UNION



2280 Bloor St. W., Toronto M6S 1N9 Tel.: (416) 763-6883

140 Bathurst St., Toronto M5V 2R3 Tel.: (416) 703-1326

4196 Dixie Rd., Mississauga L4W 1M6 Tel.: (905) 238-1273

221 Milner Ave., Scarborough M1S 4P4 Tel.: (416) 299-7291

913 Carling Ave., Ottawa K1Y 4E3 Tel.: (613) 722-7075

загляньте у свою будущість сьогодні - look into your future today



Ukrainian Credit Union

301 Main Street NE
Minneapolis, MN 55413

Office-612-379-4969

Fax-612-379-9069

La Caisse Populaire Ukrainienne
Українська Народня Каса
—Монреал—

3250 Est Rue Beaubien
Montreal, PQ, H1X 3C9

Office-514-727-9456

Fax-514-727-5886